

Теорія і методика професійної освіти

УДК 378.015.31

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17389184>

**Авторські медійні проєкти у фокусі журналістських студій:
освітні виміри медіавиробництва, медіадизайну
та архітектоніки форматів**

Марків Олександра Тимофіївна,

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри журналістики

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Київ, Україна

orcid.org/0000-0001-5720-650X

Білорусцева Тетяна Миколаївна,

викладач кафедри журналістики,

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Київ, Україна

orcid.org/0009-0007-8843-9323

Денисюк Софія Василівна,

асистент кафедри журналістики,

Український державний університет імені Михайла Драгоманова, Київ, Україна

orcid.org/0009-0008-7735-5367

Прийнято: 04.10.2025 | Опубліковано: 19.10.2025

***Анотація:** У статті досліджено авторські медійні проєкти як сучасний інструмент професійної журналістської підготовки в університетському середовищі. В умовах цифрової трансформації медіа авторські формати – подкасти, блоги, мультимедійні фічери, документалістика, лонгріди –*

набувають дедалі більшої ваги як способи самовираження, апробації нових жанрово-форматних рішень та побудови зв'язку з аудиторією. У фокусі дослідження – теоретичне осмислення цих проєктів як педагогічної технології в межах журналістських студій. На основі міждисциплінарного підходу, контент-аналізу, кейс-стаді, спостереження та інтерв'ювання обґрунтовано доцільність використання авторських форматів у навчанні журналістів. Визначено типологічні характеристики авторських медіапроєктів, їхні освітні функції та практичну цінність для формування креативного мислення, художньо-технічних і дизайнерських навичок, проєктного підходу та медіаграмотності. Доведено, що в журналістській освіті авторський медійний проєкт слід розуміти як метод комплексної підготовки майбутнього фахівця, який поєднує дослідницьку роботу, креативне мислення, технічні навички та реальну комунікацію з аудиторією. Звідси – наукова новизна дослідження – запропоновано розглядати авторський медіапроєкт як цілісний педагогічний, медіапрофесійний і творчий формат під час підготовки журналістів. Особлива увага приділена моделі реалізації курсу «Журналістські студії: авторські медійні проєкти», яка орієнтована на поетапне проходження студентами повного циклу медіавиробництва – від генерації ідеї до публікації, просування і аналізу зворотного зв'язку. Така модель дозволяє гармонійно поєднувати теорію з практикою, адаптує студентів до запитів сучасної медіаіндустрії та сприяє розвитку їхньої творчої автономії.

Ключові слова: авторський медійний проєкт, модель інтеграції авторського медійного проєкту в журналістську освіту, медіавиробництво, медіадизайн, типологія та архітектоніка.

**Author's media projects in the focus of journalism studios:
educational dimensions of media production, media design,
and format architectonics**

Oleksandra Markiv

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Journalism
Dragomanov Ukrainian State University, Kyiv, Ukraine

orcid.org/0000-0001-5720-650X

Tatiana Belorustseva

Teacher of the Department of Journalism
Dragomanov Ukrainian State University, Kyiv, Ukraine

orcid.org/0009-0007-8843-9323

Sofia Denysiuk

Teacher of the Department of Journalism
Dragomanov Ukrainian State University, Kyiv, Ukraine

orcid.org/0009-0008-7735-5367

Abstract: *The article examines authorial media projects as a modern tool for professional journalism training in a university environment. In the context of digital media transformation, authorial formats—podcasts, blogs, multimedia features, documentaries, longreads—are becoming increasingly important as means of self-expression, testing new genre and format solutions, and building connections with audiences. The study focuses on the theoretical understanding of these projects as pedagogical technology within journalism studies. Based on an interdisciplinary approach, content analysis, case studies, observation, and interviews, the feasibility of*

using authorial formats in journalism education is substantiated. The typological characteristics of authorial media projects, their educational functions, and practical value for the formation of creative thinking, artistic, technical, and design skills, a project-based approach, and media literacy are identified. It has been proven that in journalism education, an author's media project should be understood as a method of comprehensive training for future specialists, combining research work, creative thinking, technical skills, and real communication with the audience. Hence, the scientific novelty of the study is that it proposes to consider an author's media project as a holistic pedagogical, media-professional, and creative format in the training of journalists. Particular attention is paid to the model of implementation of the course “Journalistic Studios: Author's Media Projects,” which is focused on the step-by-step completion by students of the full cycle of media production—from idea generation to publication, promotion, and feedback analysis. This model allows for a harmonious combination of theory and practice, adapts students to the demands of the modern media industry, and promotes the development of their creative autonomy.

Keywords: *author's media project, model of integration of author's media project into journalism education, media production, media design, typology, and architectonics.*

Постановка проблеми. У сучасному медіапросторі стрімко зростає роль авторських медійних проєктів як інструмента самовираження, журналістського експерименту та медіаінновацій. Індивідуалізований, творчий підхід до створення контенту дедалі частіше витісняє традиційні стандартизовані формати журналістики. Авторські проєкти – подкасти, мультимедійні фічери, персоналізовані блоги, документальні серії, сторітелінгові платформи й лонґриди тощо – слугують не лише каналом донесення інформації, а й способом глибокого осмислення подій, формування зв'язку з аудиторією, апробації нових технік і способів вираження.

Особливо актуальним є впровадження цієї практики в освітній процес підготовки майбутніх журналістів. Щодо цього нашу увагу привернула академічна концепція для 2030 року [15], що виокремлює сценарії, де журналістська освіта спрямована на мережевий підхід, партнерство з індустрією та проектно-орієнтоване навчання; тут же рекомендується зміщення акценту на підприємливе мислення студентів, міждисциплінарні практики та дослідницький підхід у журналістиці. У цьому руслі авторський медіапроект не лише дозволяє студенту проявити індивідуальний стиль, а й сприяє засвоєнню цілісного циклу медіавиробництва – від пошуку теми, збору матеріалів, монтажу, дизайну, верстки до поширення контенту, аналізу зворотного зв'язку та застосування маркетингових інструментів.

Саме тому, авторські медійні проекти постають не лише як формат, але як ефективна педагогічна стратегія. Про це свідчать імплікації для журналістських студій: 1) залучення студентів у створення авторських медіапроектів (подкастів, лонгвідів, мультимедійних фічерів тощо) забезпечує практичну навчальну офлайн-онлайн взаємодію, що суголосна сучасним освітнім підходам; 2) подібні формати розвивають форматну гнучкість, творче, аналітичне і технічне мислення; 3) вони відповідають сучасному запиту на незалежність, інноваційність, експериментальність – ключові категорії розвитку журналістської освіти у 21-му столітті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Моніторинг наукового дискурсу засвідчив відсутність комплексних досліджень феномену авторських медійних проектів як продукту медійного виробництва та як сучасного інструмента журналістської освіти. Однак, про їхню важливість і неминучість в інформаційному просторі професійна спільнота дискутує, починаючи з 2010-х років (зокрема Г. Богданович уже тоді називає медіапроекти якісним показником журналістики [2]), проте досліджуються окремі аспекти: види, формати, тематика, засоби і можливості платформ для реалізації проектів.

Наприклад, багато науковців активно досліджують блоги, адже саме десяти уславлені зростанням блогінгових практик: О. Кравченко [9], І. Погребняк [13], О. Гомотюк [3] називають блогінг формою креативної автономної журналістської діяльності. Привертають увагу дослідників і подкасти як вид авторської медіаторчості: Г. Царик зазначає, що «медіадискурс є комунікативною подією, продуктом учасників комунікації, як подкастера, так і аудиторії, через їхнє сприйняття, розуміння, оцінку, несприйняття, пізнання, обмін ідеями, твердженнями та інтерпретацією», доводячи власне «медійність» і «проектність» подкасту [17]; О. Кирилова вважає, що подкастинг – це перспективний і доступний формат медіанаративу, який завдяки своїй простоті у виробництві, свободі поширення та ефективності споживання стає важливим інструментом інформаційної діяльності, комунікації та маркетингу [8]. Активно досліджується соціально-психологічні можливості авторських медійних проєктів через урахування новаторських тенденції і засобів їх вираження: 1) В. Каленич – імерсивність журналістики «орієнтована на виклад історії з максимальним заглибленням» [7]; М. Яцимірська – розглядає імерсивність, як можливість «домогтися ефективного виконання поставлених завдань і реалізації авторських інтенцій» [20]; 2) про авторські проєкти журналістики рішень у форматі мультимедійних каруселей із використанням фото, графіки і тексту та відеоформаті – Я. Бакаєвич [1]; Т. Слотюк – про концептуальність моделі solutions journalism [14]; 3) про створення контенту для інтерактивних мультимедійних проєктів на основі штучного інтелекту – О. Євсєєв, О. Грабовський [4]; про проєкти журналістики даних – Д. Солодовник [15].

Освітній аспект – про трансформації журналістської освіти в контексті важливості навчання на основі авторських медійних проєктів опрацьовано наукові дослідження: О. Марків, В. Шемет, Т. Білорусцева, С. Денисюк – про проєктне навчання майбутніх журналістів під час гостьових занять [10]; Я. Яненко – приділяє увагу творчим проєктам [18]; А. Яценко – про важливість

проектів арт-журналістики, розважальної та естетичної, особливо після війни [19]; M. Severijnen, Y. Naan – вбачають перспективу журналістської освіти у партнерстві з індустрією, міждисциплінарному й проектному навчанні [16]; О. Марків, О. Зарівна, І. Марків – про нові ролі викладачі в освітньому процесі [11]; О. Зімовін – використання воркшопів у журналістській освіті [5]; С. Іванова – пропонує методичні розробки [56]; N. Newman – серед багатьох перспектив виділяє розвиток журналістики у метавсесвіті (metaverse) [12] (розробка авторських медійних проектів такого орієнтування, на нашу думку, можлива вже у найближчому майбутньому).

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри стрімке зростання ролі авторських медійних проектів у сучасній журналістиці, цей феномен досі залишається недостатньо концептуалізованим у науковому середовищі. Вітчизняна й зарубіжна наукова думка лише фрагментарно розглядає подкастинг, мультимедійні фічери, документальні формати та інші типи авторського контенту як інструменти індивідуальної журналістської практики, тоді як у контексті підготовки майбутніх журналістів ці формати здебільшого ігноруються або вивчаються епізодично. Відсутність методичних розробок, педагогічних моделей та освітніх програм, адаптованих під роботу над авторськими медіапроектми, створює розрив між сучасними медіатрендами та практикою фахової підготовки в університетах.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). У статті проаналізовано шляхи інтеграції таких проектів у навчальний процес, окреслено потенціал міждисциплінарного підходу, технологічних рішень і розвитку креативного мислення в підготовці конкурентоспроможного фахівця в медіасфері.

Метою статті є теоретичне обґрунтування та практичне осмислення авторських медійних проектів як ефективного інструменту професійної підготовки журналістів у межах журналістських студій (типологія, дизайн,

архітектоніка), а також виявлення освітніх підходів до роботи з цим форматом у сучасному університетському середовищі.

Завдання дослідження: охарактеризувати авторський медійний проєкт як феномен сучасної журналістики, визначити його функції та типологічні особливості; виявити ключові формати авторських проєктів (подкасти, мультимедійні фічери, блоги, документалістика тощо), та їхню роль у формуванні нових практик медіавиробництва та промоції; дослідити освітній потенціал авторських проєктів у системі підготовки журналістів; проаналізувати успішні приклади впровадження авторських проєктів у навчальні журналістські студії; запропонувати підходи, методи і практичні рішення для ефективної роботи зі студентами над авторськими медійними проєктами.

Методологія дослідження. Використано міждисциплінарний підхід, що поєднує теоретичний аналіз, контент-аналіз наукових джерел і авторських медіапроєктів, порівняльний аналіз освітніх моделей, кейс-стаді успішних практик, спостереження за освітнім процесом, аналіз навчальних програм, а також елементи емпіричного узагальнення. У вибіркових випадках застосовано напівструктуроване опитування випускників і студентів. Така методологія дала змогу виявити типологічні характеристики авторських проєктів, визначити їхній освітній потенціал, зіставити традиційні й інноваційні підходи до підготовки журналістів та сформулювати модель інтеграції авторських медіапроєктів у структуру журналістських студій як ефективного засобу проєктно-орієнтованого навчання.

Наукова новизна дослідження полягає у: вперше здійсненій спробі розглядати авторський медійний проєкт як цілісний педагогічний, медіапрофесійний і творчий формат під час підготовки журналістів; виокремленні типологічних характеристик авторських проєктів та визначенні їхнього потенціалу для розвитку креативного мислення, медіаграмотності та інноваційних навичок студентів; запропонованні освітньої моделі, орієнтованої

на включення авторських медійних проєктів у структуру журналістських студій як формату проєктно-орієнтованого навчання; обґрунтуванні доцільності систематичної інтеграції таких проєктів у навчальний процес відповідно до викликів цифрової трансформації медіасфери та потреб нових аудиторій.

Виклад основного матеріалу. Насамперед слід окреслити концептуальні засади. Авторський медійний проєкт є самостійним журналістським форматом, що поєднує індивідуальну творчу ініціативу з новітніми медіатехнологіями та відображає тенденції до персоналізації, нішевості та кросмедійності сучасного медіавиробництва. Зasadничого визначення «авторського медійного проєкту» в науковому обігу немає, тож пропонуємо розуміти дефініцію як самостійно ініційований і реалізований журналістом (або творчою командою) інформаційно-комунікаційний продукт, який відображає власний стиль, цінності та професійну позицію.

На основі аналізу доступних у всемережжі проєктів сформувалася класифікація: 1) за форматом: *текстові блоги/сайти* (Substack, Medium, WordPress); *відеопроєкти* (YouTube-канали, авторські програми на стримінгах); *подкасти* (журналістські розслідування, інтерв'ю, тематичні серії); *довгі формати / лонґриди* (інтерактивні мультимедійні проєкти на платформах типу Scrollytelling); *соціальні медіапроєкти* (Instagram- і TikTok-серіали, телеграм-канали); 2) за тематикою: *документалістика* (розслідування, репортажі, серіали); *просвітницько-аналітичні проєкти* (пояснювальна журналістика, фактчекінг); *місцеві історії / локальні медіа*; *журналістика даних / дата-журналістика*; *нішеві проєкти* (екологія, культура, технології, права людини тощо).

Для визначення змісту авторського медійного проєкту скористаємося порадами Суспільного і зазначимо, що це відповіді на питання: «як правильно розробити ідею та концепт теле- чи радіопроєкту, визначити цільову аудиторію, працювати з драматургією і створювати сценарії, де шукати героїв для проєкту

та як розповідати глядачам їхні історії, що таке фасилітація та ефективна робота в команді» [21]. Безумовно, правильні відповіді випливають із знань і досвіду, тому майбутніх журналістів цьому потрібно навчати і, на наше переконання, подкасти, мультимедійні фічери, блоги, відеоесе, діджитал-документалістика та інші форми авторських проєктів формують нову педагогічну реальність, у якій студент виконує не лише роль виконавця завдання, а й автора ідеї, дослідника, сценариста, продюсера й редактора власного медіапродукту.

У журналістських студіях авторський медійний проєкт розглядається як форма реалізації особистої автономії журналіста (з питань медіавиробництва, медіадизайну та просування), а також – як лабораторія для інновацій у форматах, естетиці та етичних підходах.

Відповідно, в журналістській освіті авторський медійний проєкт слід розглядати як метод комплексної підготовки майбутнього фахівця, який поєднує дослідницьку роботу, креативне мислення, технічні навички та реальну комунікацію з аудиторією.

Тому надзвичайно дієвою є інтеграція авторського проєкту в освітній процес журналістських студій, адже така модель виправдовує мету і сприяє не лише розвитку практичних навичок, а й формуванню підприємницького типу мислення, адаптивності до цифрового ринку праці та розуміння власної відповідальності за інформаційний продукт.

Пропонуємо модель роботи з авторськими медійними проєктами в журналістській освіті, яка базується на проєктно-орієнтованому, міждисциплінарному, інноваційному підході й передбачає активну участь студентів у всіх етапах створення контенту – від ідеї до поширення. Зауважимо, що цей освітній компонент уведено до навчального плану як відповідь на запити колишніх випускників (стейкхолдерів), які висували такі пропозиції під час опитування – відводили воркшопам і створенню й супроводженню власних

медійних проєктів як дієвому методу формування практичних компетентностей найбільший відсоток.

У нашому варіанті впровадження освітнього компоненту «Журналістські студії: авторські медійні проєкти» для студентів 2 курсу бакалаврату спеціальності С 7 Журналістика в УДУ імені Михайла Драгоманова враховано специфіку рівня підготовки, педагогічні цілі, міждисциплінарні підходи й потреби медіаіндустрії.

Мета курсу – сприяти становленню студентів як авторів самостійних медіапроєктів через розвиток їхніх творчих, редакторських, комунікаційних та технічних навичок у реальних форматах сучасної журналістики.

Ключові принципи: проєктно-орієнтоване навчання; креативна автономія студентів; міждисциплінарна інтеграція (журналістика + дизайн + маркетинг + ІТ); наближення до реального медіавиробництва.

Педагогічні умови: 1) таке навчання йде в циклі: теорія → аналіз прикладів → майстерка → практика → рефлексія → фідбек → доопрацювання; 2) кожен студент або група працює над власним авторським проєктом: від ідеї до прототипу або готового до запуску медійного проєкту; 3) викладач виступає як ментор / редактор / продюсер, а не як традиційний лектор.

Структурна організація навчання:

I. Теоретико-аналітичний етап. Змістове наповнення: Теми: 1. *Авторські медіапроєкти: типи, функції, тренди*. 2. *Поняття «авторства» в цифрових медіа*. 3. *Мультимедійні фічери, подкасти, влоги, нативні тексти, персональні платформи тощо*. 4. *Концепція журналістської інновації*. Завдання: *аналіз кейсів; рефлексія особистого медіадосвіду; формулювання ідеї власного проєкту*.

II. Проєктний етап. Змістове наповнення: 1. *Генерація ідеї, оформлення концепції*. 2. *Вибір формату (подкаст / фічер / відеопроект / Substack / TikTok-репортаж / Instagram-проект)*. 3. *Контент-планування та сторітелінг*. 4.

Основи вебверстки, звуку, монтажу, дизайну. Завдання: створення контент-плану та сценарію; підготовка перших продуктів (текст, запис, відео, інтерактив).

III. Етап виробництва і публікація. Дії: реалізація авторського медіапроєкту (індивідуально або в парі); публікація в реальному цифровому середовищі; просування в соціальних мережах та оцінка ефективності; збір відгуків (аудиторія, одногрупники, викладачі).

IV. Презентація. Дії: підготовка фінальної презентації; самооцінка та взаємооцінка; обговорення труднощів, знахідок, перспектив.

Засоби, платформи, інструменти: Canva, Adobe Express, Anchor, Audacity, CapCut, Notion; Substack, YouTube, TikTok, Instagram, Medium, Blogger; методичні ресурси: шаблони сторітелінгу; чеклісти для планування та публікації; приклади успішних студентських проєктів; опції менторської підтримки.

Очікувані результати навчання. Студенти: розуміють суть авторського медійного проєкту та сучасні тенденції медіавиробництва; вміють самостійно планувати, створювати, редагувати та публікувати власний медіапродукт; розвивають навички проєктної роботи, цифрової грамотності, креативного письма, сторітелінгу; володіють базовими інструментами вебпублікації, просування, звукозапису, візуального оформлення; отримують перше портфоліо.

Сучасний авторський медійний проєкт формується не лише через змістову оригінальність, а й через продуману архітектоніку – структурну організацію контенту, логіку наративу, взаємодію вербальних, візуальних і звукових елементів. Медіадизайн у цьому контексті постає як система художньо-технічних рішень, що забезпечує цілісність сприйняття і впізнаваність авторського стилю. У цифровому середовищі архітектоніка тексту розширюється за рахунок інтерактивних компонентів (гіперпосилань, візуальних шарів, анімації, звуку), які створюють ефект занурення та полівекторного читання. Для подкастів, наприклад, це – композиційна побудова епізоду і ритміка звуку; для мультимедійних фічерів – поєднання візуального сторітелінгу з

даними і наративом; для блогів – естетика інтерфейсу і візуальна мова бренду автора. Отже, архітектоніка стає не просто формальною структурою, а способом комунікації, де дизайн виконує смислотворчу функцію: допомагає аудиторії орієнтуватися, інтерпретувати й емоційно співпереживати. У навчальному процесі медіадизайн виступає також дидактичним інструментом – студенти вчаться поєднувати зміст, форму й технологію, вибудовувати власну естетику подачі матеріалу, розуміти логіку користувацького досвіду і принципи візуальної комунікації, що є необхідними компетентностями сучасного журналіста.

Для учасників освітнього процесу важливо формувати середовище довіри і творчої свободи, спонукати студентів до реального запуску проєкту, а не лише до розробки теоретичної моделі, організовувати роботу в стилі редакційної лабораторії з мініконференціями, обговоренням, презентаціями, а також не знецінювати малих проєктів, адже вони можуть бути ефективнішими за добре продумані симуляції. І все ж роль викладача як наставника і редактора при цьому дуже важлива для студентів – почути конструктивні відгуки, відповіді на зауваження, поради, як удосконалити свою роботу. Адже, за нашим досвідом, «тут діяльність викладача задає вектор студентській роботі, від початку спрямовує дослідницький інтерес у правильне русло» [11]. А студенти готові до співпраці, дослухаються до порад.

Висновки. Отже, авторські медійні проєкти виступають не лише як прояв журналістської індивідуальності, а й як ефективний інструмент навчання, що поєднує креативність, технологічну обізнаність і комунікативну компетентність.

Інтеграція таких проєктів у журналістські студії відповідає викликам сучасної освіти, зокрема потребі у міждисциплінарності, цифровій гнучкості та розвитку підприємницького мислення.

Аналіз практик та освітніх підходів засвідчив ефективність проектно-орієнтованої моделі, яка дозволяє студентам пройти повний цикл створення медіапродукту з орієнтацією на реальну аудиторію.

Запропонована модель курсу «Журналістські студії: авторські медійні проекти» демонструє, як практична діяльність може гармонійно поєднуватися з академічним навчанням, формуючи готовність студентів до роботи в умовах цифрової трансформації медіаіндустрії.

Перспективними напрямками подальших досліджень є розробка дидактичних інструментів, адаптованих до різних форматів авторських проектів, а також вивчення ефективності такого підходу у формуванні професійної ідентичності майбутніх журналістів.

Список використаних джерел

1. Бакаєвич Я. Журналістика рішень у нових медіа: специфіка контенту та способів просування. *Образ*. 2024. Вип. 3 (46).

[https://doi.org/10.21272/Obraz.2024.3\(46\)-40-60](https://doi.org/10.21272/Obraz.2024.3(46)-40-60)

Богданович Г. Медіапроекти як якісний показник сучасної журналістики. *Науковий вісник Ужгородського університету*. 2010. Вип. 22. С. 18-139. 2010.

URL: <https://surl.li/tsljcu>

1. Гомотюк О., Біловус Л., Яблонська Н., Васильків О. Блог як мовленнєвий жанр – еволюція епістолярного жанру. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Соціальні комунікації»*. 2021. Вип. (17). URL:

<https://periodicals.karazin.ua/sc/article/view/17956>

2. Євсєєв О., Грабовський Є. Створення контенту для інтерактивних мультимедійних проектів на основі штучного інтелекту. *Наука, технології, інновації*. 2024. Вип. 3 (31). С. 91-98. [http://doi.org/10.35668/2520-6524-2024-3-](http://doi.org/10.35668/2520-6524-2024-3-10)

[10](#)

3. Зімовін О. Воркшоп як формат професійного навчання. *Фактор*. 2017. № 4/1. URL: <https://i.factor.ua/ukr/journals/ot/2017/february/issue-4/1/article-25440.html>
4. Іванова С. Медіапроекти: Методична розробка. Дніпро: ДНУ імені О. Гончара, факультет систем і засобів масової комунікації. 2019. с. 31. URL: https://www.researchgate.net/publication/348185977_Mediaproekti_Metodicna_rozrobka_z_practicnimi_zavdannami_do_kursu_Mediaproekti
5. Каленич В. Імерсивні технології журналістики в українському та світовому медіапросторі. *Вісник Львівського університету. Серія Журналістика*. 2024. Вип. 54-55. С. 212-221. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/12161/12518>
6. Кирилова О. Подкастинг як перспективний напрям медіадіяльності. 2022. URL: <https://surli.cc/hoilrx>
7. Кравченко О. Особливості блогів українських інтернет-ЗМІ. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Том 32 (71) № 2 Ч. 2 DOI <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2021.2-2/39>
8. Марків О., Шемет В., Білорусцева Т., Денисюк С. Значення гостьових занять для формування практичних компетентностей майбутніх журналістів. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. Вип. (16). <https://doi.org/10.5281/zenodo.15064661>
9. Марків О., Зарівна О., Марків І. Актуалізація ролі викладача в освітньому процесі в епоху штучного інтелекту. *Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції "Тенденції забезпечення якості освіти (23.06.2024, Дніпро)*. С. 46-50. URL: <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/45823/Aktualizatsiia%20roli%20vykladacha.pdf?sequence=1>

10. Newman N. Digital News Project January 2024. Journalism, Media, and Technology Trends and Predictions. 2024. URL: <https://surl.lu/btgunf>
11. Погребняк І. Блогінг як форма сучасного мережевого художньо-публіцистичного жанру. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія : Філологія. Соціальні комунікації*. 2020. Том 31 (70) № 3 Ч. 3. С. 229–233. DOI <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.3-3/36>
12. Слотюк Т. Концепція моделі solutions journalism: конотація, функції, особливості функціонування. *Вісник ЛНУ імені Івана Франка. Серія Журналістика*. 2021. Вип. 50. С. 68–76. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/wpcontent/uploads/2021/03/Visnyk-50-druk.pdf#page=68>
13. Солодовник Д. Проекти журналістики даних «The Sigma Awards»: особливості візуального контенту. *Образ*. 2023. № 3 (43). С. 70–84. [https://doi.org/10.21272/Obraz.2023.3\(43\)-70-84](https://doi.org/10.21272/Obraz.2023.3(43)-70-84)
14. Severijnen, M., & de Haan, Y. Educating for a Changing Media Landscape: Four Scenarios for Journalism Education in 2030. *Journalism Studies*. 2024. 25(16), С. 1931–1948. <https://doi.org/10.1080/1461670X.2024.2406814>
15. Царик Г. Подкаст як жанр сучасного медійного дискурсу. *Південний архів (філологічні науки)*. 2023. № 95. DOI: <https://doi.org/10.32999/ksu2663-2691/2023-95-8>
16. Яненко Я. Мультимедійний творчий проект як технологія навчання майбутніх фахівців у галузі мас-медіа. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2014, Том 44, №6. <file:///C:/Users/Acer/Downloads/admin,+1155-4221-1.pdf>
17. Яценко А. Трансформації журналістської освіти: головні виклики і перспективи розвитку. *Журналістика майбутнього: виклики, тенденції, перспективи розвитку: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (Львів, 18–19 жовт. 2022 р.)*. 2022. 312 с. <https://surl.lu/azvcgy>
20. Яцимірська М. Імперсивна мова ЗМІ: навігація до результату. *Вісник*

Львівського університету. Серія Журналістика. 2018. Вип. 44. DOI:
<http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2018.44.9380>

18. 21. Як створити успішний медіапроект? Підсумки онлайн-тренінгу для журналістів Суспільного. *Суспільне мовлення. 27.03.2020. URL:*
<https://corp.suspilne.media/newsdetails/2326/>